

[Aksel Larsen.]

tillade mig at sige i tåbelighed, at stemme for de borgerlige partier — regnet med, at når de fik en anden regering og et borgerligt flertal, ville de få lavere skatter og bedre beskæftigelse, og skattereformen ville fortsætte, og hvad man nu ellers gav dem af løfter. Det bliver en ubehagelig opvågning, når de ser, at regeringen på de allerfleste områder enten gør nøjagtig det modsatte af, hvad regeringspartierne har lovet, eller i hvert fald det modsatte af, hvad vælgerne havde ventet, hvis disse partier fik lov til at danne regering.

Sigsgaard: Formålet med det ene af de lovforslag, vi her behandler, er nedsættelse af restaurationsafgiften. Det diskuterede vi ved første behandling, hvor jeg gav udtryk for den opfattelse, at en nedsættelse af denne afgift, sådan at momsforhøjelsen ikke fik nogen virkning på dette område, er lidt svær at forstå, når samtidig nødvendige livsformødeligheder skal rammes. Selv om vestresocialisterne altså ikke har nogen sympati for restaurationsafgiften, finder vi ikke, at det i en tid, hvor et flertal gennemfører en økonomisk stramning, kan være opportunt at nedsætte denne afgift, og vi vil derfor ved tredje behandling stemme imod dette lovforslag.

Nu har udvalget fremturet på den samme linje, idet man i betænkningen henstiller til regeringens overvejelse at fritage hotelværelser for moms. Jeg vil gerne gøre det klart, at vi ikke kan sympatisere med denne henstilling, og vi finder heller ingen grund til at lade udvalget bestå af hensyn til denne sag, sådan som det af et mindretal er foreslået.

Derimod var der adskillige andre varegrupper, man kunne have diskuteret i forbindelse med momsen, man kunne have diskuteret nedsættelser f. eks. på fødevarerområdet; men dér er man tværtimod gået ind for forhøjelser. Man går tilsyneladende ud fra den betragtning, at der nødvendigvis skal være samme momsprocent for alle varer, men det er jo en forkert betragtning. I Frankrig f. eks. varierer momsprocenten fra 6 og helt op til 20, og i Vesttyskland overvejer man en fritagelse af fødevarer for momsen. Derfor kunne man glimrende forestille sig, at også regeringen her under-

søgte mulighederne på bl. a. fødevarerområdet.

I øvrigt kan vi tilslutte os den stilling til de forskellige lovforslag, som er kommet til udtryk gennem de socialdemokratiske og folkesocialistiske medlemmers mindretalsudtalelse. Også vi kan støtte lovforslaget om tillæg til pensionister m. v., støtte ud fra den betragtning, at lidt er bedre end ingenting. Men jeg vil gerne gentage, at kompensationerne er helt utilstrækkelige, særlig for de laveste indkomster. Persontilskuddene og børnetilskuddene var allerede utilstrækkelige for en moms på 10 pct., og derfor bebudede jeg ved første behandling af udskrivningslovforslaget ændringsforslag til dette om en forhøjelse af børnetilskud og persontilskud. Det er glædeligt, at socialdemokratiet nu har besluttet sig til at stille disse forslag; jeg forstod hr. Per Hækkerup sådan i dag, at det agter man at gøre, og så er vi fri for at gøre det og kan nøjes med at stemme for socialdemokratiets ændringsforslag — det letter jo det hele. Men jeg vil lige understrege, at forhøjelsen burde være sket, allerede da den tidligere finansminister, hr. Grünbaum, fremsatte forslaget til udskrivningsloven. Når momsen nu forhøjes til 12½ pct., bliver misforholdet mellem kompensationerne og momsbelastningen selvfølgelig mere og mere uregulerede kompensationer den tunge ende mere nedad end nogen sinde før.

I besvarelsen af et af udvalgets spørgsmål oplyses det, som det allerede er nævnt her i dag, at momsstigningen vil belaste små indkomster med 1,8 pct., men store indkomster kun med omkring 1 pct. Hvis man sammenholder disse tal med de oplysninger, jeg gav forleden dag om, at arbejdernes indtægter år for år, i hvert fald gennem de sidste 3 år, er steget mindre end de selvstændige erhvervsdrivendes; og at den økonomiske kløft mellem befolkningsgrupperne altså graves dybere og dybere, bliver det klart, at regeringen fortsætter og skærper den usociale linje, som traditionelt, også under andre regeringer, har præget dansk økonomisk politik.

I en anden besvarelse oplyses det over for udvalget, at man påregner en stigning i statsskatten med 21 pct., svarende til 4,3